

La secretària d'Estat dels EUA, Hillary Clinton, es va reunir a Sud-àfrica amb l'ex-president Nelson Mandela, durant una ronda d'onze dies pel continent africà.

Els EUA volen més soldats a l'Àfrica

JOHANNESBURG ■ Joan Canela

Sembla que els temps de les relacions fredes i els menyspreus han estat superats. A final de l'any passat Jacob Zuma, actual president de Sud-àfrica, anava a Washington com a president del Congrés Nacional Africà (ANC), però no podia ser rebut per Condoleezza Rice, secretària d'Estat. La setmana passada la seva successora, Hillary Clinton, arribava a Sud-àfrica dins d'una ronda d'onze dies per set països del continent. En aquests mesos ambdós estats han estrenat govern i als EUA hi ha un president amb arrels africanes, encara que els problemes sembla que no hagin acabat. Clinton va arribar a la potència africana, oficialment, per parlar de la sida i de Zimbabwe, dues qüestions sobre les quals és fàcil d'arribar a acords. Sobre el primer, el govern demòcrata no té la mateixa visió

ultraconservadora dels republicans i és més fàcil de trobar-hi vies de cooperació. Sobre el segon, Zuma no té la mateixa complicitat amb el president de Zimbabwe, Robert Mugabe, que tenia el seu predecessor, Thabo Mbeki, i l'acord d'unitat nacional, per molts dubtes que susciiti, és un resultat tangible a remarcar en les declaracions que acompanyen aquestes cimeres. Però darrere l'agenda oficial hi ha també un punt molt més punxegut. L'única presència militar dels Estats Units al continent és una base a Djibuti, un petit país del golf d'Aden. Ja fa anys que tracten de reforçar-la buscant un país que aculli la seu de l'Africom, el comandament militar nord-americà per a l'Àfrica, que ara és a Alemanya. Malgrat que periòdicament s'ha parlat de diversos candidats, ningú no s'ha acabat de decidir, car l'augment de militars nord-ame-

ricans és molt mal vist pels dirigents africans. Bush i Mbeki van topar fortament per això, però ara hi ha militars nord-americans que creuen –segons el *Mail&Guardian*, el setmanari sud-africà més influent– que Zuma podria ser més receptiu a aquesta demanda. Ja hi ha hagut trobades entre alts càrrecs militars americans i la ministra de Defensa sud-africana, Lindiwe Sisulu. Obama i Zuma també van coincidir a la recent cimera del G8 a Itàlia, i van dur a terme una de les dues úniques reunions bilaterals del president nord-americà. Les relacions entre els EUA i l'ANC no han estat històricament gaire fluides i el moviment de lluita antiapartheid encara figurava com a grup terrorista fins fa poc. Però Obama haurà de canviar aquesta política perquè no es pot permetre de menystenir la principal potència del continent.

RABAT ■ Erena Calvo

Acostar posicions. No hi ha grans titulars ni s'ha revelat el contingut de les reunions, però almenys hi ha hagut un compromís. El Front Polisario sahrauí i representants del govern del Marroc han acordat de fer tots els esforços possibles per reprendre les negociacions al si de les Nacions Unides i desbloquejar el conflicte del Sàhara. Negociacions que eren congelades des de fa any i mig, quan hi hagué la quarta ronda de contactes en Manhasset, Nova York. Per calmar els ànims, esverats aquests darrers mesos, sahrauís i marroquins s'han reunit aquesta setmana durant dos dies a noranta quilòmetres de Viena, amb el nou enviat especial a la regió de Nacions Unides, Christopher Ross, com a àrbitre. Aquestes trobades informals han servit almenys perquè totes dues parts reafirmessin la predisposició a cercar una solució al conflicte, que els enfronta des de fa més de tres dècades; des que el 1975 Espanya va abandonar la que havia estat una de les seves colònies africanes. Tanmateix, les posicions de sahrauís i marroquins són difícilment reconciliables. El rei del Marroc, a més, al desè aniversari del seu ascens al tron, insistia a dir que té intenció d'engegar un pla d'autonomia o regionalització avançada al país que començaria per les "províncies del sud". Una proposta que el Polisario rebutja de ple, tot reclamant el dret a l'autodeterminació i que el poble sahrauí decideixi el seu destí. "Som davant un territori en procés de descolonització; no cal una invitació de Mohàmmet VI a crear una autonomia", assenyalen els sahrauís. Encara no hi ha dates per la cinquena ronda de negociacions, però el Polisario confia que s'obri ara una nova etapa i s'assoleixi una solució justa. D'esperances, no els en falten, i esperen que aviat pugui dur-se a terme un referèndum d'autodeterminació. "Abans de tres mesos", ha arribat a declarar aquests dies un alt responsable del Polisario. No obstant això, costarà prou d'assolir un consens. Principalment si es tenen en compte determinats comportaments del Marroc, reflexionen alguns sahrauís. I esmenten la prohibició per part del regne alauita, fa uns dies, que uns joves sahrauís partissin del país cap a Londres per participar en un programa d'intercanvi amb joves marroquins i

Manifestació del Front Polisario al Sàhara Occidental.

sahrauís dels campaments de Tinduf. Amnistia Internacional ha demanat que s'obri una investigació. No han trobat cap raó perquè se'ls denegues de viatjar, atès que comptaven amb tota la seva documentació.

ROMA ■ Miriam Díez

Via lliure a les expulsions. Itàlia és el primer país europeu que qualifica la immigració clandestina de delictes. Amb la nova llei sobre seguretat, que ha entrat en vigor fa pocs dies, es modifiquen les normes sobre immigració clandestina, criminalitat organitzada (màfia), criminalitat difusa i seguretat al carrer. La Santa Seu ha estat una de les primeres a protestar especialment pel tracte vers l'immigrant. Els immigrants "tenen dret a trucar a les nostres portes; cal posar fi a la categoria 'enemic', que demonitza i criminalitza el foraster", ha afirmat Antonio Maria Vegliò, president del Consell Pontifici de la Santa Seu per als immigrants i itinerants. Agostino Marchetto, secretari del mateix consell, ha afirmat que la nova llei durà "molt dolor i dificultats". L'oposició diu que

La llei d'immigració de Berlusconi aixeca polèmica.

"la mesura és contrària als valors de la nostra Constitució", tal com ha advertit Anna Finocchiaro, cap dels senadors progressistes. Itàlia dels Valors (IDV) ha sentenciat que "els clandestins" són precisament "els membres del govern". Sigui com sigui, el primer ministre Silvio Berlusconi creu que les normes serviran per a "augmentar la tranquil·litat i la seguretat dels ciutadans". El ministre d'Interior i un dels fundadors de la Lliga Nord, impulsora de les mesures, Roberto Maroni, està exultant. Avui, si una persona és aturada per la policia italiana i no té papers, no anirà a la presó —s'ha mitigat aquest tràngol—, però que serà expulsat o tancat en un centre tot esperant de ser retornat al país d'origen. Els centres creats s'anomenen CIE, Centro d'Identificació i Expulsió. El procés pot durar entre 2 mesos i 6. A més, han de pagar multes entre 10.000 euros i 14.000. La nova llei va rebre 157 vots a favor, 124 en contra i 3 absències. Intel·lectuals i escriptors com Antonio Tabucchi recorden que Itàlia tornant a les "lleis racials". Les patrulles urbanes ja han començat les rondes nocturnes i els ciutadans, no més de tres per grup, vigilen els carrers. No poden anar amb uniforme ni dur armes. La policia considera que la mesura és ambigua i no hi està d'acord. Les organitzacions humanitàries ho titllen de feixista i preocupant. La polèmica llei ha patit un retoc d'última hora per tal de no penalitzar les *badanti o colf*, les persones que atenen gent gran o malalts, un 70% de les quals no són italianes. A Itàlia es calcula que hi ha 600.000 immigrants sense papers.